

Kedves Gyerekek!

Szeretettel szólok hozzátok így levélben, a digitális távoktatás megkezdése után két hónappal. Remélem, mindannyian elolvassátok a leveletemet, és szeretettel teszitek ezt.

2020. március 13-án, pénteken ért minket az eddig még soha nem tapasztalt hír, hogy 16-ától bezárják az iskolákat a koronavírus járvány miatti megelőzésként. Nagy feladat elé állított mindannyiunkat ez a vírus, hiszen még soha ilyen nem csináltunk, hogy digitális távoktatás. Bizonyára nektek is meglepetésszerű volt ez a helyzet, bár biztos vagyok abban, hogy először örültetek, azt gondoltátok, hogy végre lesz egy kis szünet. Persze hamarosan rá kellett döbbenetek, hogy most nem tanítási szünetről van szó, hanem egy más oktatási formáról. Az eleje nehezen ment, döcögött, nagy kihívást jelentett tanulónak, szülőnek, pedagógusnak egyaránt. De sok gyermek a Tóvárosi Általános Iskolában nagyon szépen dolgozik szinte a kezdetektől. Őket nagyon megdicsérem! Biztos vagyok abban, hogy a digitális kompetenciátok, az informatikai tudásotok nagyon sokat fejlődött ezen idő alatt. Azt is tudom, hogy sokatok mellett ott állnak a szülők, köszönjétek meg nekik a segítséget, de ne csak szóval, hanem azzal is, hogy segítetek otthon, és a saját munkátokat, feladatokat megpróbáljátok minél önállóbban végezni. Az is nagyon jó érzés lenne a szülőknek, ha ebben a nehéz időben szót fogadnátok, nem kellene túl sokszor elmondani, kérni tőletek az alap dolgokat. Meg kell értenetek, hogy most, ebben a helyzetben anyának, apának is meg kell csinálnotok azt, amit eddig a tanító néniknek és a felsős pedagógusoknak tettetek meg! Könnyítsétek meg ezzel a szülők életét, hiszen nekik a munkahelyükön is helyt kell állniuk! Bízom abban, hogy azért hiányzik mindenkinek az iskola, a barátok, a közösség, a kirándulások, a játék. Ugye milyen fontos az, hogy találkozzunk is egymással, ne csak telefonon beszéljünk, hogy lássuk egymás mosolyát, hogy szemvillanásból értsük egymást?! Az online világ soha nem helyettesítheti a személyes, emberi kapcsolatokat, ezt is tanuljátok meg örökre!

Javaslom, hogy mindenképpen állítsatok fel magatoknak egy napirendet, azért az nem jó, ha egész délelőtt ágyban, pizsiben vagytok, legyen meg mindennek a maga ideje. Ne csúsztassátok el nagyon a lefekvés idejét, mert akkor valóban nem vagytok képesek felébredni reggel, mondjuk az online órákra! Próbáljátok összeszedetten csinálni a feladatokat, mert ha összpontosítotok, akkor nem megy el az egész nap az iskolai feladatok megoldására. Akkor aztán lehet játszani, most már a szabad levegőre menni, az általatok kedvelt dolgokat csinálni. Vannak, akik beleestek abba a hibába, hogy a kötelességükről megfeledkeztek, a szórakozást, a pihenést részesítették előnyben. Nekik többször felhívtuk a figyelmüket, mert mi nyomon kísérjük a digitális munkát, így ők az utolsó pár hétben többet fognak dolgozni. Kérlek benneteket, hogy csináljátok a feladatokat, mert a tankötelezettségeket így, digitálisan, távoktatásban is kell teljesítenetek!

Szeretném elmondani nektek, hogy nagyon csendes az iskola nélkületek, már-már hiányzik a hangoskodás is, amiért pedig mindig szólni szoktunk nektek. Kong, üres ez a nagy épület a legfontosabb szereplők, a gyerekek nélkül! Így nem is sulis a sulis! Remélem, hogy mihamarabb találkozunk, hogy folytathatjuk a munkánkat a megszokott mederben, és pótolhatjuk nemcsak az elmaradt tananyagot, hanem a sok-sok kedvelt programot is!

Székesfehérvár, 2020. május 15.

Szeretettel öllelek benneteket: Schnee Szilvi néni